

ผลของวันปลูกต่อถึงเหลือง : I ระยะการเจริญเติบโตและการพัฒนาของถึงเหลืองกลุ่มอายุและฐานพันธุกรรมต่าง ๆ กัน⁽¹⁾

นวลปfragค์ อุทัยดา², ศ.ดร.ไพบูลย์ เหล่าสุวรรณ^{3*}

EFFECTS OF PLANTING DATES ON SOYBEANS : I. EFFECTS ON DIFFERENT STAGES OF GROWTH AND THE DEVELOPMENT OF SOYBEANS IN DIFFERENT VARIETAL GROUPS AND GENETIC BASES.

Utaida, N., Laosawan, P. (2001). Effects of Planting Dates on Soybeans : I. Effects on Different Stages of Growth and the Development of Soybeans in Different Varietal Groups and Genetic Bases. *Suranaree J. Sci. Technol.* 8:138-148.

Abstract

A series of experiments was conducted during 1997-1999 to evaluate the response of soybeans to planting dates at Nakhon Ratchasima. Twenty-two soybean accessions of different maturity groups, varieties and lines were evaluated for 5 planting dates of 3 - month intervals at the University Farm, Suranaree University of Technology, to study the response of growth stages to planting dates. For most varieties, May planting dates gave longer days to first flowering (V0-R1) than others. However, tallest plants were observed in August planting. Early varieties with longer days to first flowering such as Hourei x KKU35, Jing33(53) and KKU67 and late varieties with low reproductive period such as Chakaraphan-1 (CB1) and Chiangmai 60 were identified for further improvement.

Key words : Soybean, planting dates, photoperiod, day length, maturity group.

บทคัดย่อ

ได้ทำการทดลองปลูกถึงเหลืองกลุ่มอายุ (Maturity Group : MG) ต่างๆ และพันธุ์จากในประเทศไทย จำนวน

1 การวิจัยเรื่องนี้ได้รับความสนับสนุนจากโครงการปรับปรุงพันธุ์ถึงเหลืองถ้วนเชิง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีชุนารี อ.เมือง จ.นครราชสีมา 30000

2 นักศึกษานักวิชาเอก สาขาวิชาเทคโนโลยีการผลิตพืช สำนักวิชาเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีชุนารี อ.เมือง จ. นครราชสีมา 30000

3 Ph.D., ศาสตราจารย์ สาขาวิชาเทคโนโลยีการผลิตพืช สำนักวิชาเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีชุนารี อ.เมือง จ. นครราชสีมา 30000

* ผู้เขียนที่ให้การติดต่อ

22 สายพันธุ์ ใน 5 วันปีกุก ห่างกันครั้งละ 3 เดือน ในฟาร์มมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี เพื่อศึกษาการตอบสนองของระยะการพัฒนาของถัวเหลืองต่อวันปีกุก พบว่า การปีกุกในเดือนพฤษภาคมทำให้ถัวเหลือง มีอายุออกดอก (V_0-R_1) และอายุเก็บเกี่ยว (V_0-R_8) ยาวที่สุด เมื่อการปีกุกในเดือนสิงหาคมจะให้ถัวต้นสูงสุด และพบว่าเมื่อพันธุ์อาชญาต์ที่มีอายุออกดอกกว่า เช่น สายพันธุ์ Hourei x นช.35, Jing33(53) สายพันธุ์ KKU67 และพันธุ์อาชญาต์ที่มีอายุออกดอกถึงเก็บเกี่ยวต้น เช่น พันธุ์จักรพันธุ์ 1 และเชียงใหม่ 80 ซึ่งสามารถใช้เพื่อการปรับปรุงพันธุ์ต่อไป

บทนำ

ถัวเหลืองเป็นพืชที่มีความไวต่อแสงและอุณหภูมิ ดังนั้นการศึกษาผลสนองตอบของถัวเหลืองแต่ละพันธุ์หรือสายพันธุ์ต่อสภาพแวดล้อมดังกล่าววนี้ นับว่าจำเป็นสำหรับการนำสายพันธุ์เหล่านี้มาใช้ในการปรับปรุงพันธุ์ในอนาคต

ถัวเหลืองเป็นพืชวันสั้น จะออกดอกเมื่อได้รับช่วงแสงค่ากว่าช่วงแสงปกตุ ซึ่งแตกต่างกันไปในแต่ละพันธุ์ ดังนั้นาอยุ่ออกดอกของถัวเหลืองจะแตกต่างกันไปตามสถานที่และวันปีกุก (Major *et al.*, 1975 ; อาชญา ณ คำป่าง, 2533) ตัวอย่างเช่น ถัวเหลืองพันธุ์ Biloxi ของสหรัฐอเมริกามีเวลาได้รับช่วงแสง 12 ชั่วโมงหรือน้อยกว่า จะออกดอกเมื่อจาก 25–35 วัน (Cregan and Hartwig, 1984) แต่ถ้าได้รับช่วงแสงสูงกว่า 14 ชั่วโมง จะไม่ออกดอกเลย (Hamner, 1969 อ้างถึงใน ระวีประเสริฐ, 2528) นอกจากนี้ ช่วงแสงแล้วอุณหภูมิก็มีอิทธิพลต่อการออกดอกและ การเจริญเติบโตของถัวเหลือง พบว่าเมื่ออุณหภูมิต่ำทำให้ถัวเหลืองมีอัตราการเจริญเติบโตต่ำและออกดอกช้าลง (Hartwig, 1970 ; เคลินพลด แซมเพชร, 2536) มีความสัมพันธ์ระหว่างช่วงแสงและอุณหภูมิต่อการเจริญเติบโตของถัวเหลือง โดยพบว่าในสภาพวันบ่าย และอุณหภูมิต่ำทำให้ถัวเหลืองออกดอกช้าลง (Shanmugasundaram *et al.*, 1980) Lawn และ Byth (1973) พบว่าถัวเหลืองพันธุ์ที่ปีกุกในเดือนจะมีความไวต่ออุณหภูมินากกว่าช่วงแสงแต่ถัวเหลืองหากเขตตอนอุ่นแสดงผลตรงกันข้าม ก็จะไวต่อช่วงแสงเร็วกว่า

อุณหภูมิ

การที่ถัวเหลืองออกดอกช้าขึ้นจะมีผลโดยตรงต่อการเจริญเติบโตและการให้ผลผลิตของถัวเหลือง เช่น เมื่อถัวเหลืองพันธุ์ สา.1, สา.2, สา.4, Clark 83 และ Williams ได้รับช่วงแสงยาวขึ้น ทำให้ออกดอกช้าลง มีการเจริญเติบโตทางลำต้น และพื้นที่ใบมากขึ้น (อภิพรรณ พุกภักดี และ ระวีประเสริฐ, 2528) Hartwig (1970) แนะนำระยะเวลาจาก การปีกุกถึงออกดอกของถัวเหลือง ควรไม่น้อยกว่า 45 วัน เพื่อให้มีเวลาในการสำรองอาหารเพื่อสร้างผลผลิต

การทดลองครั้งนี้วัดถูกซึ่งทำให้ช่วงแสงและอุณหภูมิต่างกันต่อระยะการพัฒนา (growth stage) ของถัวเหลืองพันธุ์หรือสายพันธุ์ที่มีฐานะพันธุกรรมต่างกัน ซึ่งจะนำผลการทดลองไปใช้ในการคัดเลือกสายพันธุ์เพื่อใช้ประโยชน์ในการปรับปรุงพันธุ์ต่อไป

วัสดุ อุปกรณ์ และวิธีการ

ใช้เมล็ดพันธุ์ถัวเหลืองซึ่งมีทั้งพันธุ์และสายพันธุ์จากต่างประเทศ สายพันธุ์ที่ปรับปรุงขึ้นในประเทศไทย และพันธุ์ส่งเสริมของประเทศไทย รวมทั้งสิ้น 22 สายพันธุ์ ดังแสดงในตารางที่ 1 พันธุ์ที่ 1–9 ได้สั่งเข้ามาจากมหาวิทยาลัยอิลลินอยส์-เօร์บานนา เพื่อเป็นตัวแทนก่อนอาชญาต่าง ๆ กัน สายพันธุ์ที่ 10–15 เป็น

Table 1. Soybean varieties and lines used in 1997 and 1998 planting dates studies.

No	Variety or line	Maturity group (MG)	Source
1	Fiskeby	000	U.S.A.
2	Flambeau	00	U.S.A.
3	Mandarin	0	U.S.A.
4	Jing33(54)	II	U.S.A.
5	Jing33(53)	III	U.S.A.
6	Kikuchi	IV	U.S.A.
7	Dillon	VI	U.S.A.
8	Ransom	VII	U.S.A.
9	Biloxi	VIII	U.S.A.
10	KKU488		KKU35 x NW-1
11	KKU215		KKU35 x NW-1
12	KKU137		KKU35 x NW-1
13	KKU863		KKU35 x NW-1
14	KKU67		KKU35 x NW-1
15	KKU120		KKU35 x NW-1
16	Hourei x KKU35	Early variety	Hourei x KKU35
17	Sukhothai 2 (ST-2)	Early variety	Selection from line 7016 x ST-1
18	Nakhonsawan 1 (NW-1)	Early variety	Selection from Doteung x Santa-Maria
19	Chakrabhan 1 (CB1)	Late variety	Import and adjustment from Leichhardt variety by Kasetsart U.
20	Chiangmai 60 (CM-60)	Late variety	Selection from Williams x SJ-4
21	SJ-5	Late variety	Selection from Tainung x SJ-2
22	KKU35	Late variety	Selection from SJ-2 x Williams

สายพันธุ์จากถูกผ่านระหว่างพันธุ์กราเวอร์ค 1 และพันธุ์นข.35 คัดเลือกโดยการตั่งเหลืองหาวิทยาลัยขอนแก่น ทำการปลูกที่ฟาร์มนหัววิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีทุก ๆ 3 เดือนในช่วงระหว่างวันที่ 4-10 ของเดือนเป็นเวลา 1 ปี รึ่งปลูกในเดือนพฤษภาคม 2540 จนถึงเดือนพฤษภาคม 2541 เตรียมแปลงทดลองโดยได้ตากดินไว้เป็นเวลา 3 วัน จึงได้พรวนแล้วหัวร่วนปู N-P-K สูตร 12-24-12 อัตรา 30 กิโลกรัมต่อไร่ ปลูกตั่งเหลืองที่คลุกเคลือริโซโนบีนเรียบหรือแม้วิชพันธุ์จะ 1 แคว ๆ ยาว 3 เมตรใช้ระยะห่าง หกน. 20 ซม. ระยะห่างแคว 50 ซม. ป้องกันวัชพืชโดยการฉีดพ่นสารป้องกันกำจัดวัชพืชก่อนงอกหลังออก 10 วัน ถอนแยกให้เหลือ 2 ต้นต่อหกน. พ่นสารเคมีป้องกันและกำจัดศัตรูพืชตามความจำเป็นตามอัตราแนะนำข้างหน้า บันทึกช่วงเวลาในการ

พัฒนา (growth stage) โดยบันทึกดังนี้
ระยะเวลาในการเจริญเติบโตเป็นจำนวนวันในแต่ละระยะ ตั้งแต่ V1 ถึง V5 และ R1 ถึง R8 โดยใช้วิธีการบันทึกของ Fehr and Caviness (1977) และวัดความสูงในแต่ละระยะการพัฒนาตั้งแต่ V1 ถึง V5 และ R1 ถึง R8 โดยบันทึกข้อมูลความสูงหากพื้นดินถึงข้อมูลสุด ที่มีใบคลื่นออกเต็มที่ นำข้อมูลวันปลูกต่าง ๆ ครบ 1 ปี มาเบร็ยนเทียบหักภาษในก่อนพันธุ์และระหว่างก่อนพันธุ์

ผลการทดลอง

การกระจายของฝน อุณหภูมิต่ำสุด-สูงสุด และความชื้นช่วงแสงในช่วงปี 2540 - 2541 และคงไว้ในปีที่ 1 (A-C ตามลำดับ) โดยแต่ละปีมีปริมาณน้ำฝนมากอยู่ 2

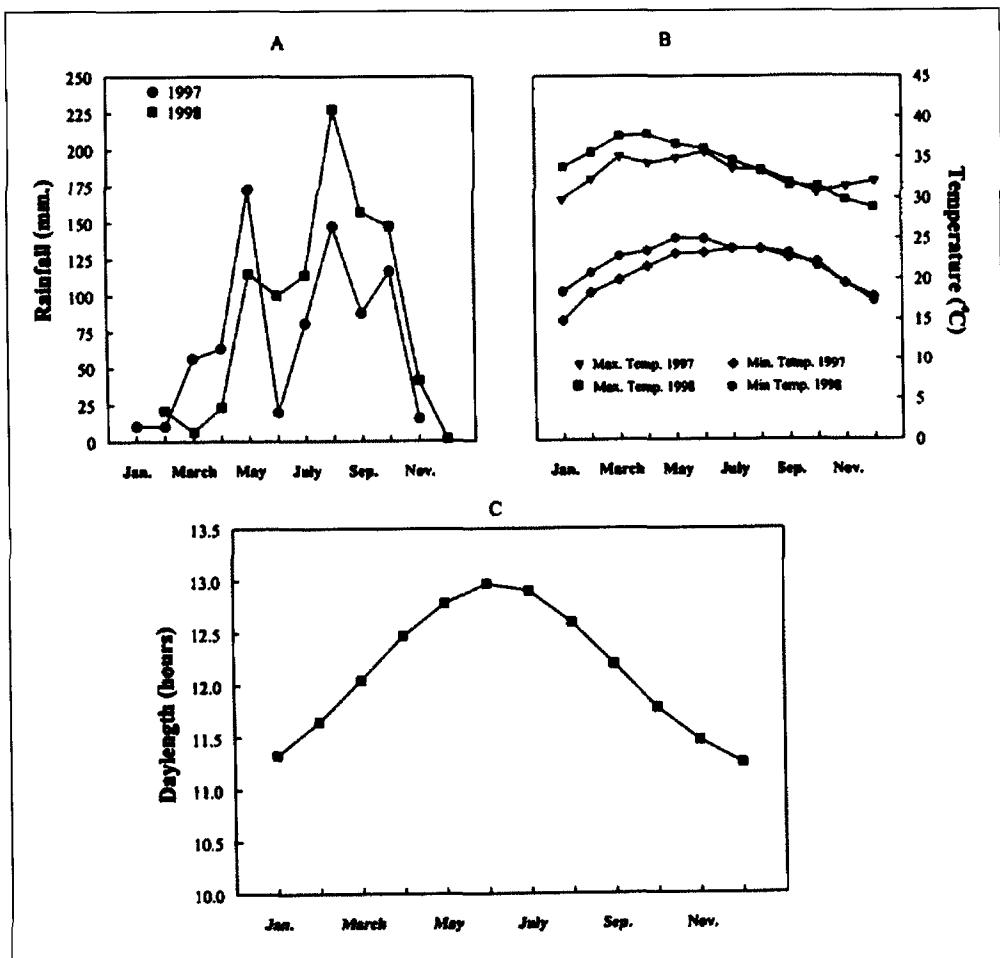

Figure 1. A : Monthly rainfall for 1997 and 1998

B : Maximum and minimum temperature for January 1997 through December 1998

C : Daylength for January through December at Nakhon Ratchasima

ช่วงเวลา กีอ ในเดือนพฤษภาคมและสิงหาคม ส่วน อุณหภูมิค่าสุดเฉลี่ยในแต่ละเดือนใกล้เคียงกันมาก ซึ่งอุณหภูมิค่าสุดจะต่างมาก กีอต่ำกว่า 20°ฯ ในระหว่างเดือนพฤษภาคม-กุมภาพันธ์ของปีติดไป อุณหภูมิสูงสุดมีความใกล้เคียงกันในช่วงเดือน พฤษภาคม-ธันวาคม และในปี 2541 มีอุณหภูมิค่าอน ข้างสูงในเดือนกรกฎาคม-เมษายน ความยาวช่วงแสง สั้นอยู่ระหว่าง 11.5-12.0 ชั่วโมง ในช่วงเดือน มกราคม-มีนาคม และเดือนกันยายน-ธันวาคม ส่วน ความยาวช่วงแสงยาวอยู่ระหว่าง 12.5-13.0 ชั่วโมง

ในเดือนเมษายน-สิงหาคม และความยาวช่วงแสง ยาวที่สุดคือ 13.0 ชั่วโมงในเดือนมิถุนายน

การพัฒนาการของถั่วเหลือง

- ระยะการเจริญเติบโตทางลำต้น (*vegetative stage V0-R1*)

ระยะเวลาในการเจริญเติบโตและความสูง จาก V0 ถึง R1 ของถั่วเหลืองพันธุ์ และสายพันธุ์ ต่าง ๆ รวมทั้งสิ้น 22 พันธุ์/สายพันธุ์ แสดงไว้ใน รูปที่ 2 โดยแบ่งเป็นกลุ่ม ๆ กลุ่ม MG 000-VIII

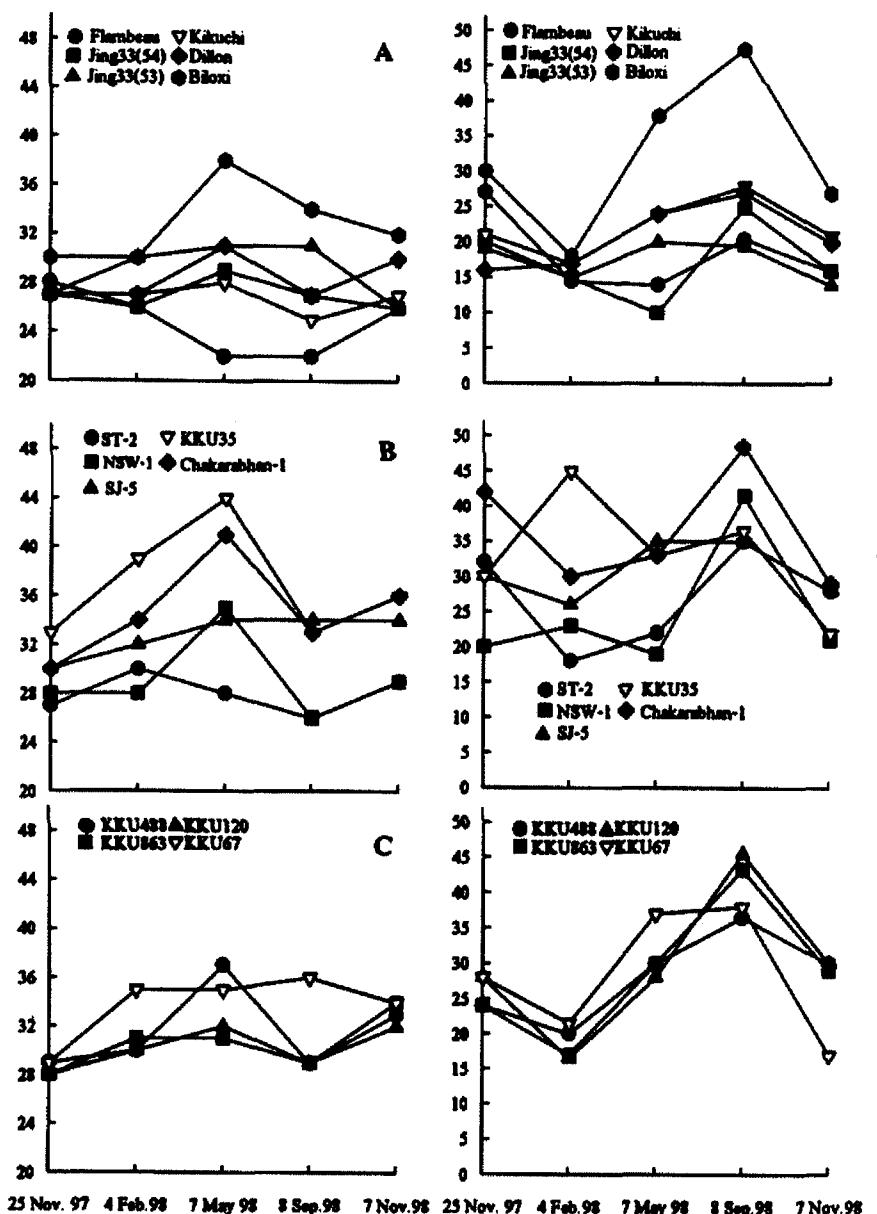

Figure 2. Growth stage and plant height of soybeans from V0 to R1

A : Maturity Group 00-VIII

B : Early varieties and late varieties of standard group

C : Medium season lines

(รูปที่ 2 A) มีระยะเวลาในการเจริญจาก V₀ ถึง R₁ ค่อนข้างสั้น โดยรวมแล้วพบว่าการปูกุกในเดือน พฤษภาคมจะให้ระยะเวลาในช่วงนี้ยาวที่สุด พันธุ์ ส่วนมากมีระยะเวลาจาก V₀ ถึง R₁ ประมาณ 21-31 วัน เมื่อพิจารณาถึงวันปูกุก ถ้าเหลืองเหล่านี้ส่วนของตอบต่อวันปูกุกน้อยมาก ไม่เป็นไปตามทิศทางของความยาวของวัน พันธุ์ในกลุ่ม MG ดำมักมีช่วงเวลา V₀ ถึง R₁ สั้น เช่น พันธุ์ Kikuchi MG IV มีช่วงเวลา 26-28 วัน ตลอดทั้งปี ส่วนพันธุ์ Biloxi MG VIII มีระยะเวลา V₀-R₁ ค่อนข้างสูงในวันปูกุกที่ 7 พฤษภาคม มีช่วงเวลาถึง 38 วัน ส่วนความสูงของถ้าเหลืองในระยะ V₀-R₁ พบว่าถ้าเหลือง MG 000-VIII ส่วนมาก มีความสูงอยู่ระหว่าง 10-30 ซม. ยกเว้นพันธุ์ Biloxi ซึ่งให้ค่าต้นสูงกว่าพันธุ์อื่น ๆ และมีความแปรปรวนต่อวันปูกุกไปในทางเดียวกัน โดยทุกพันธุ์มีความสูงมากเมื่อปูกุกวันที่ 8 สิงหาคม

พันธุ์อาชุดและพันธุ์อาชุด (รูปที่ 2 B) มีระยะเวลาในช่วงนี้ประมาณ 26-37 วัน และ 30-44 วัน ตามลำดับ พันธุ์ที่มีระยะเวลาที่ค่อนข้างคงที่ ก็คือ พันธุ์สูงทั้ง 2 และ สจ.5 ส่วนพันธุ์อื่น ๆ ช่วงเวลาที่เปลี่ยนแปลงแตกต่างกันไปตามพันธุ์ พันธุ์อาชุดนี้มีความแปรปรวนน้อยกว่าพันธุ์อาชุด โดยเฉลี่ยแล้ว พันธุ์อาชุดเดียวกับพันธุ์อาชุดในทุกวันปูกุก การปูกุกในเดือนสิงหาคมให้ความสูงมากที่สุด น.ช.35 และจักรพันธุ์ 1 มีช่วงเวลา V₀-R₁ ยาว โดยเฉพาะเมื่อปูกุกในเดือน พฤษภาคมจะมีเวลาในช่วงนี้ยาวถึง 44 และ 41 วัน ตามลำดับ วันปูกุกทำให้ความสูงของถ้าเหลืองแปรปรวนขึ้นลงแตกต่างกันไปตามพันธุ์ พันธุ์อาชุดนี้มีความแปรปรวนน้อยกว่าพันธุ์อาชุด โดยเฉลี่ยแล้ว พันธุ์อาชุดเดียวกับพันธุ์อาชุดในทุกวันปูกุก การปูกุกในเดือนสิงหาคมให้ความสูงมากที่สุด

สายพันธุ์ปรับปรุงภายในประเทศ (รูปที่ 2 C) มีระยะเวลาในการเจริญจาก V₀ ถึง R₁ อยู่ระหว่าง 28-37 วัน มี 1 สายพันธุ์ที่มีเวลาในช่วงนี้ยาวถึง 37 วัน เมื่อปูกุกในช่วงเดือน พฤษภาคม สายพันธุ์ KKU87 ให้ความสูงออกดอกในทั้ง 4 วันปูกุกสูงถึง 33-38 วัน สำหรับความสูงอยู่ระหว่าง 16-45 ซม. มีแนวโน้ม

การตอบสนองต่อวันปูกุกไปในทิศทางเดียวกัน โดยที่ทุกสายพันธุ์ให้ค่าต้นเดียวกับความสูงเมื่อปูกุกในเดือน กุมภาพันธ์และสูงที่สุดเมื่อปูกุกในเดือนสิงหาคม

2. ระบบการเจริญเติบโตทางผลผลิต (reproductive stage R₁-R₈)

ระบบการเจริญเติบโตทางผลผลิตและความสูง แสดงไว้ในรูปที่ 3 มีความแตกต่างและแปรปรวนตามวันปูกุกทุกกลุ่มพันธุ์ กลุ่ม MG 000-III (รูปที่ 3 A) มีระยะเวลาในการเจริญเติบโตจาก R₁ ถึง R₈ อยู่ระหว่าง 47-61 วันในทั้ง 5 วันปูกุก และมีแนวโน้มจะมีระยะเวลาขึ้นเมื่อปูกุกในเดือน พฤษภาคม ส่วนกลุ่ม MG IV-VIII มีระยะเวลาช่วงนี้อยู่ระหว่าง 50-73 วัน และพบว่ามี 2 พันธุ์ คือ พันธุ์ Kikuchi MG IV และพันธุ์ Dillon MG VI ในทั้ง 5 วันปูกุกมีระยะเวลาในการเจริญเหมือนกัน ส่วนพันธุ์ Ransom MG VII (ไม่แสดงข้อมูล) และพันธุ์ Biloxi MG VIII มีระยะเวลาในช่วงนี้ค่อนข้างยาวในทุกวันปูกุก การเพิ่มความสูงถ้าเหลืองหลังจากออกดอกจะเพิ่มขึ้นเพียงเล็กน้อย ยกเว้นพันธุ์ Biloxi MG VIII เพิ่มมากกว่าสายพันธุ์อื่น ๆ และเพิ่มความสูงมากที่สุดในเดือนสิงหาคม

พันธุ์ส่งเสริมที่มีอาชุดและพันธุ์อาชุดในการเจริญในทุกวันปูกุกค่อนข้างคงที่ อยู่ระหว่าง 48-54 วัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งพันธุ์สายพันธุ์สายพันธุ์ 1 มีช่วงระยะเวลาค่อนข้างคงที่ (รูปที่ 3 B) สำหรับพันธุ์อาชุดอยู่ระหว่าง 52-73 วัน และมีความแปรปรวนแตกต่างกัน เช่น พันธุ์ สจ.5 และ พันธุ์ น.ช.35 มีระยะเวลา R₁-R₈ ของแต่ละวันปูกุกแตกต่างกันมาก แต่พันธุ์จักรพันธุ์ 1 ค่อนข้างคงที่ การเพิ่มความสูงมีแตกต่างกันไป ส่วนมากเป็นการเพิ่มในเดือนสิงหาคม สำหรับสายพันธุ์ปรับปรุงมีระยะเวลา R₁-R₈ อยู่ระหว่าง 44-69 วัน มีแนวโน้มไปในแนวทางเดียวกันทั้ง 5 วันปูกุก คือเมื่อปูกุกในช่วงเดือน พฤษภาคม จะใช้เวลาในการเจริญเติบโตในระยะนี้

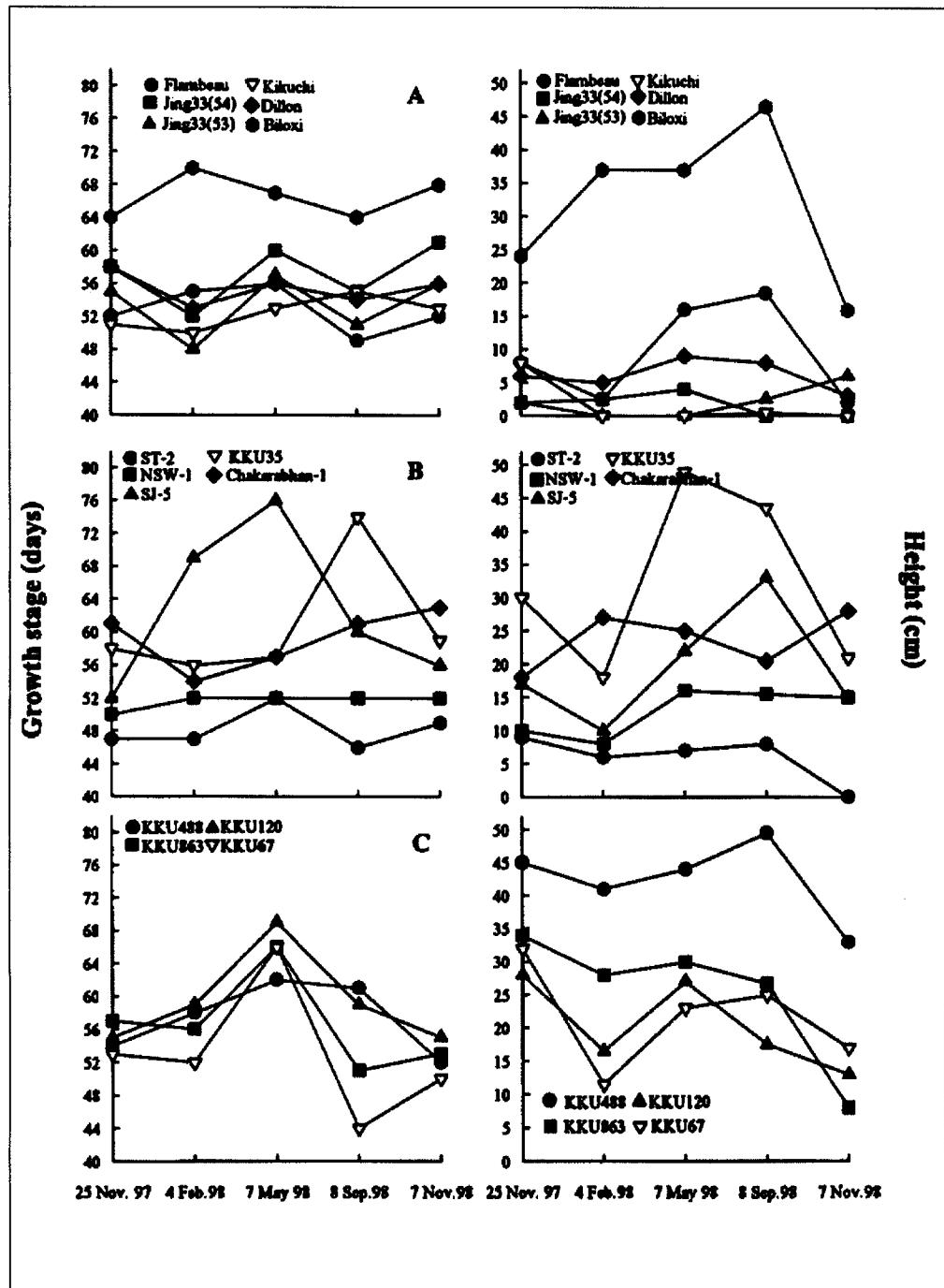

Figure 3. Growth stage and plant height of soybeans from R1 to R8

A : Maturity Group 00-VIII

B : Early varieties and late varieties of standard group

C : Medium season lines

นานที่สุด และจะลดลงเมื่อปีกก่อนหรือหลังจากนี้ มีการเพิ่มความสูงค่อนข้างมากเมื่อปีกในเดือน สิงหาคม (รูปที่ 3 C)

3. อายุสุกแก่' (Vo-R8)

กลุ่มพันธุ์ส่วนใหญ่ มีระยะเวลาตั้งแต่ปีก จนถึงสุกแก่' (Vo-R8) ยาวที่สุดเมื่อปีกในเดือน พฤษภาคม กว่า MG 000-III มีอายุสุกแก่อุ่ระหว่าง 71-89 วัน พันธุ์ Fiskeby MG 000 (ไม่แสดงข้อมูล) และพันธุ์ Flambeau MG 00 มีอายุสุกแก่สั้น เมื่อ พิจารณาในวันปีก ทุกพันธุ์มีแนวโน้มมีอายุสุกแก่' เร็วขึ้นเมื่อปีกในช่วงเดือนสิงหาคม MG IV-VIII มีช่วงเวลาอุ่ระหว่าง 77-105 วัน และทุกพันธุ์มีแนวโน้มมีอายุสุกแก่' ช้าลงไปเมื่อปีกในวันปีกที่ 7 พฤษภาคม พันธุ์ที่มี MG ล่าสุด มีอายุสุกแก่' ช้าในทุกวันปีก พันธุ์อ雅สัน มีอายุสุกแก่' อุ่ระหว่าง 72-89 วัน มีความแปรปรวนเล็กน้อยในทุกวันปีก และทุกพันธุ์มีอายุสุกแก่' ช้าเมื่อปีกในวันปีกที่ 7 พฤษภาคม พันธุ์อ雅ซามีช่วงเวลาอุ่ระหว่าง 82-110 วัน มีแนวโน้มมีอายุสุกแก่' ช้าในทุกวันปีกโดยเฉพาะการปีกในเดือน พฤษภาคม มีอายุสุกแก่' ช้าที่สุด (รูปที่ 4 B) สายพันธุ์ปรับปรุง มีอายุอุ่ระหว่าง 78-101 วัน และมีแนวโน้มไปในทางเดียวกันคือมีอายุสุกแก่' ช้า เมื่อปีกที่ 7 พฤษภาคม และสุกแก่' เร็วขึ้นเมื่อปีก ก่อนหรือหลังจากนี้ เมื่อพิจารณาโดย ฯ วันปีก (รูปที่ 4 C) สำหรับความสูงโดยส่วนมากมีความสูง มากเมื่อปีกในเดือนสิงหาคม และลดลงเมื่อปีก ก่อนหรือหลังจากนี้ (รูปที่ 4 A-C ซ้าย)

วิจารณ์

เมื่อมีการปีกทดสอบพันธุ์ต่าง ๆ เหล่านี้ใน 5 วัน ปีกในเขตจังหวัดนครราชสีมา (ละติจูดที่ 14.97 องศาเหนือ) มีความยาวันอุ่ระหว่าง 11.5-13.0 ชั่วโมง (รูปที่ 1 C) มีการสนองตอบต่อวันปีกแตกต่างกันไป ถ้าเหลืองกลุ่มพันธุ์ MG 000-VII มีระยะเวลา

การเจริญเติบโตจาก Vo ถึง R1 (อายุออกดอก) สั้นมากถือเป็นปีรวมอุ่ระหว่าง 21-31 วัน อาจเนื่องมาจากมีการสนองตอบต่อความขาวช่วงแสงในแต่ละวันปีก โดยที่ถ้าเหลืองกลุ่มนี้จะได้รับความขาวช่วงแสงสั้นกว่าช่วงแสงวิกฤตจึงทำให้มีอายุออกดอกเร็วหรืออาจเนื่องมาจากการพันธุ์เหล่านี้ไม่สนองตอบต่อความขาวช่วงแสงที่เป็นได้แต่การออกดอกขึ้นอยู่กับอายุการเจริญและการสะสมอาหาร (Cregen and Hartwig, 1984) ถ้าเหลืองในกลุ่ม MG VIII และพันธุ์ไทยกลุ่มต่าง ๆ มีระยะเวลาตั้งแต่ Vo ถึง R1 ค่อนข้างยาว (26-44 วัน) และมีความแปรปรวนแตกต่างกันไปตามวันปีก ทั้งนี้เนื่องจากแต่ละพันธุ์มีการตอบสนองต่อความขาวช่วงแสงต่างกัน บางพันธุ์มีการตอบสนองอย่างชัดเจน (รูปที่ 2) เช่น พันธุ์ Biloxi MG VIII, พันธุ์นกรัตนารักษ์ 1, ชน.35 และ จักรพันธุ์ 1 เป็นต้น เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงวันปีก ระยะเวลา Vo ถึง R1 จะเปลี่ยนแปลงอย่างเด่นชัด โดยเฉพาะในวันปีกที่ 7 พฤษภาคม ซึ่งมีความขาวช่วงแสงยาวที่สุดในรอบปี อุ่ระหว่าง 12.5-13.0 ชั่วโมง (รูปที่ 1 C) จึงทำให้ถ้าเหลืองออกดอกช้าลง คือได้รับความขาวช่วงแสงอาจหายใจเสียช่วงแสงวิกฤตสำหรับบางพันธุ์ และบางพันธุ์อาจได้รับช่วงแสงสั้นกว่าช่วงแสงวิกฤตจึงทำให้ออกดอกเร็ว เช่น พันธุ์ Biloxi MG VIII มีช่วงแสงวิกฤตอุ่ระหว่าง 13.5 และ 14.0 ชั่วโมง (Hammer, 1989 ถ้าถือใน ระบวารรณ ศรีประเสริฐ, 2528)

ถ้าเหลืองบางพันธุ์ที่มีการตอบสนองต่อความขาวช่วงแสงไม่เด่นชัดต่อวันปีกต่าง ๆ เช่น พันธุ์สุไหพันธุ์ 2, สง.5, สายพันธุ์ KKU215, KKU863 และ KKU120 เป็นต้น ระยะเวลาจาก Vo ถึง R1 อุ่ระหว่าง 26-35 วัน มีความแปรปรวนเพียงเล็กน้อย ($\pm 3-6$ วัน) แต่ส่วนมากมีช่วงอายุออกดอกยาวที่สุดในวันปีกที่ 7 พฤษภาคม เมื่อจากนี้ช่วงแสงยาวอย่างไรก็ได้การปีกเดือนพฤษภาคมมีถ้าเหลืองหลายสายพันธุ์ออกดอกช้ากว่าเมื่อปีกในเดือนสิงหาคม

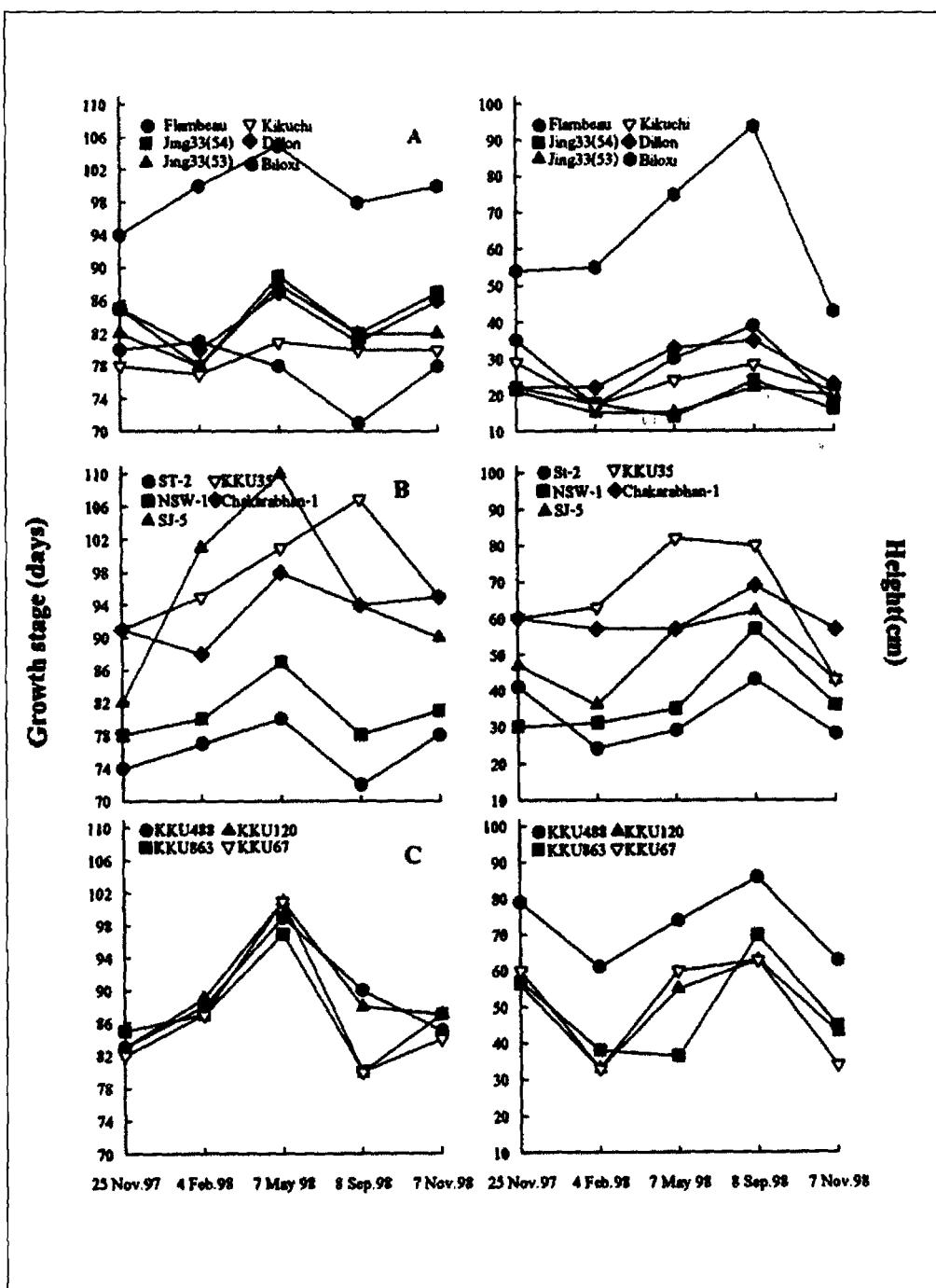

Figure 4. Growth stage and plant height of soybeans from V0 to R8
A : Maturity Group 00-VIII
B : Early varieties and late varieties of standard group
C : Medium season lines

พั้นที่มีความยาวช่วงแสงสั้นกว่า (รูปที่ 1 C) พั้นนี้ คงเป็นเพราอิทธิพลของอุณหภูมิต่ำในเดือนดังกล่าว (รูปที่ 1 B) เคลินพลด แชนเพอร์ (2535) และ Hartwig (1970) พบว่าเมื่ออุณหภูมิต่ำลงถ้า เหลืองจะออกดอกช้าลง

ระยะเวลาการเจริญจาก R1 ถึง R8 (รูปที่ 3) จะเห็นได้ว่าวันปีกุนมีผลต่อช่วงนี้อย่างชัดเจน มี ความแปรปรวนในทุกพันธุ์และทุกวันปีกุก ยกเว้น กสุนพันธุ์อาชญาสั้นที่ระยะนี้ก่อนเข้าคงที่พันธุ์ส่วนใหญ่ มีช่วงนี้ยาวในวันปีกุกที่ 7 พฤศจิกายน ซึ่งช่วงเวลา หลังจากเดือนพฤษภาคม-สิงหาคม มีความยาวช่วง แสงยาวกว่าทุกวันปีกุก

วันปีกุนมีผลต่อความสูงและจำนวนข้อต่อ ต้น โดยที่พันธุ์ถัวเหลืองส่วนมากมีความสูงที่สุดใน วันปีกุกที่ 8 สิงหาคม เมื่อนำจากในช่วงนี้ (สิงหาคม- พฤศจิกายน) มีความชื้นในติดและในอากาศเหมาะสม กว่าในทุกวันปีกุก ถึงแม้มีความยาวช่วงแสงสั้น ลงถัดตาม จึงทำให้มีการพัฒนาได้นานกว่า และทำให้ จำนวนข้อต่อต้น จำนวนกิ่งแขนงแต่ละพันธุ์หรือสาย พันธุ์เพิ่มขึ้น

ส่วนความสูงหลังการออกดอก (R1-R8) พบว่า ในกสุน MG 000-VII และพันธุ์สั่งเสริมอาชญา สั้น มีการเพิ่มความสูงบ้างสักน้อยหรือไม่เพิ่มเลยใน ทุกวันปีกุก ในขณะที่พันธุ์ในกสุนอื่น ๆ มีการเพิ่ม ความสูงหลังการออกดอกแตกต่างกันไป ทั้งนี้ขึ้นอยู่ กับลักษณะการเจริญเดิมโดยองค์ประกอบพันธุ์ ว่ามีฐาน พันธุ์กรรมภูมิเป็นแบบทดสอบหรือไม่ทดสอบ หรือ กี่ทดสอบด

จากการรายงานการทดลองที่กล่าวมานี้ การ ตอบสนองของถัวเหลืองต่อวันปีกุกที่แตกต่างกันนั้น เกิดจากความแตกต่างเนื่องจากความยาวช่วงแสง อุณหภูมิ หรือปฏิกิริยาของทั้งสองปัจจัยนี้ ซึ่งเป็นที่ ทราบกันดีว่าถัวเหลืองเป็นพืชวันสั้นจะออกดอกเมื่อ ได้รับช่วงแสงค่อนข้างยาวิกฤต ถ้าสามารถพัฒนา ให้ถัวเหลืองได้มีระยะเวลาการเจริญเดิมโดยทางถัดนั้น

ก่อนออกดอกได้ข้าวขี้นภายใต้สภาพวันสั้นถัวเหลือง ก็มีเวลาสะสมอาหารได้นานขึ้น เพื่อมีอาหารไว้สร้าง เมล็ดได้มากขึ้นรวมถึงมีอายุจากปีกุกถึงเก็บเกี่ยวสั้น เหมาะสมในระบบการปลูกพืชที่มีพืชอื่นเป็นพืชหลัก ก็จะสามารถนำไปส่งเสริมให้สามารถปลูกถัวเหลืองได้ ในหลายวันปีกุก

การทดลองในครั้งนี้ พบว่า พันธุ์ที่นำมาจาก สำหรับใช้เป็นฐานพันธุ์กรรมในการปรับปรุงพันธุ์ ได้แก่พันธุ์ Jing33(53), KKU 67, Biloxi, นข.35 และ KKU488 เป็นต้น พันธุ์เหล่านี้บางพันธุ์มีความ สูง จำนวนข้อ จำนวนกิ่ง ที่เหมาะสม ซึ่งอำนวยให้ เป็นพันธุ์ที่มีลักษณะลำดัดน้ำที่ดีและมีอายุออกดอกยาว ทำให้มีศักยภาพในการให้ผลผลิตสูง ดีกว่าพันธุ์อาชญา สั้นที่ส่งเสริมให้ปีกุกในประเทศไทยบันไดแก่ พันธุ์ นครสวรรค์ 1 และ เชียงใหม่ 2 ซึ่งมีต้นเดียว กิ่งน้อย และข้อน้อยซึ่งเป็นลักษณะทางลำดัดที่ไม่เอื้ออำนวย ต่อการให้ผลผลิตสูง และเก็บเกี่ยวได้สะดวก

เอกสารอ้างอิง

- เคลินพลด แชนเพอร์. (2535). ศรีวิทยาการผลิตพืชไร่. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ ระวิวรรณ ศิริประเสริฐ. (2528). การศึกษาการเจริญ เดิมโดยหลังการออกดอกของถัวเหลือง. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ อภิพรณ พุกภักดี และ ระวิวรรณ ศิริประเสริฐ (2528). การศึกษาถึงลักษณะทางศรีวิทยา นางประการที่เกี่ยวข้องกับผลผลิตของพืช ตระกูลถัว : การศึกษาในถัวเหลืองพันธุ์ สจ.1 สจ.2 และ สจ.4. ในรายงานผลงานวิจัยประจำปี 2523, โครงการวิจัยและพัฒนาพืชโปรดีนสูง. (หน้า 84-83). มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ อาชญา คำป่าง. (2533). ความก้าวหน้าในการปรับปรุงพันธุ์ถัวเหลือง. ในรายงานการสัมมนา

- เชิงปฏิบัติการงานวิจัยถ่ายทอดองค์รังที่ 3 วัน
ที่ 21-23 กุมภาพันธ์ 2533 (หน้า 14-28).
ณ โรงเรนเชียงใหม่พลาซ่า จังหวัด
เชียงใหม่
- Cregan, P. B. and Hartwig, E. E. (1984). Characterization of flowering response to photoperiod in diverse soybean genotypes. *Crop Sci.* 24 : 659-662.
- Fehr, W. R. and Carviness, C. E. (1977). Stages of soybean development. *Agric. and Home Economics Exp. Stn. and Cooperative Ext. Serv., Iowa State Univ. and Arkansas Agric. Exp. Stn. Spec. Rep.* 80.
- Hartwig, E. E. (1970). Growth and reproductive characteristics of soybean [*Glycine max* (L) Merr.] grown under short - day conditions. *Trop. Sci.* 12 : 47-53.
- Lawn, R. J. and Byth, D. E. (1973). Response of soybeans to planting dates in South-eastern Queensland. I. Influence of photoperiod and temperature on phasic developmental patterns. *Aust. J. Agri. Res.* 24 : 67-80.
- Major, D. J., Johnson, D. R., Tanner, J. W. and Anderson, I. C. (1975.) Effects of daylength and temperature on soybean development. *Crop Sci.* 15 : 174-179.
- Shanmugasundaram, S., Kuo, G.C. and Nalampang, A. (1980). Adaptation and utilization of soybeans in different environments and agricultural systems. *Advances in Legume Sci.* Eds. (n.p.).